

„Van-e szívetekben igaz szeretet?” Szeretet

2017

DECEMBER

12. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXVIII. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

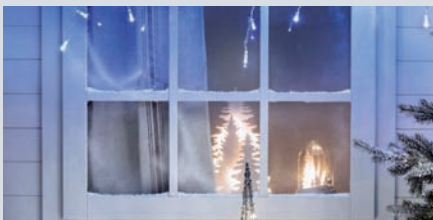

Dicsőség a
kezdeménező
Istennek!

Fotó: Kalmár Zoltán

© Kalmár Zoltán

TARTALOM

- Bemerítés, lelkipásztor-beiktatások
- Tábori visszatekintés 2017-re
- Új hallgatók a Teológián
- Női imanapi beszámoló
- Lónaiak Kárpátalján
- Jubileum Paptamásiban

„Őszinte világ volt a miénk, tiszta szándékú, egyszerű szavú. Szüleink nem szívélyeskedtek feleslegesen egymással, nem ült ki az arcukra álmosoly. Egyszerűen adták egymás tudtára szeretetüket, egy érintéssel, gyengéd öleléssel, őszinte szavakkal. Csak úgy, mint egész évben. A karácsonyfa és az ajándékok arra voltak jók, hogy ezt a köteléket elmélyítsék.”

Megragadó számomra, hogy milyen nagy hangsúlyt nyer a Bibliában az isteni kezdeményezés témája az emberek üdvözítésével kapcsolatosan. Nem kevésbé igaz ez a karácsony körüli eseményekben sem. Bár manapság a reklámok ilyenkor új karácsonyi díszeket, új karácsonyi filmeket, stb. ajánlanak a vásárlóknak, Isten karácsonyi kezdeményezését senki sem tudja felülmúlni. Hadd sorakoztassak fel néhány példát ezzel kapcsolatosan.

Először is a szűztől való születést Isten kezdeményezte. Emberek közül ilyet senki sem talált volna ki. Jézusnak a Mária szíve alatti fogantatását nem Mária találta ki, hiszen tudjuk, hogy Mária még szűz leány volt, amikor Gábrriel angyal eljött hozzá, s ő maga is értetlenül kérdezte, hogy miként is lehetséges az, hiszen ő maga még nincs férjnél? Akkor hogyan történt? A mindenható Isten kezdeményezésére. Az Úr terve volt az, hogy amit hétszáz évvel Jézus születése előtt Ézsaiás által megjövendölt, azt most beteljesítse.

Másodszor, Gábrriel angyal látogatása Máriához szintén Isten kezdeményezése volt, nem Gábrrielé. Az angyal nem a saját elhatározásából jött a mennyből a földre, nem ő döntötte el, hogy melyik leányt válassza ki Názáretben, és nem ő találta ki, hogy milyen üzenettel álljon elő a találkozásakor. Őt felülről küldték, attól a nagyhatalomtól, aki még az angyaloknál is nagyobb és náluknál is kezdeményezőbb.

(folytatás a 3. oldalon)

:: HAVI KÖZ ::

■ **A teológiai oktatás újabb tanéve kezdődött meg.** Új lelkesedéssel indult a 2017-2018-as tanév a BTA nagyvárad Fakultatív Konzultációs Központjában is. Ebben a tanévben öt új diák kezdte meg tanulmányait a lelkipásztori szak alapképzésén, egy új diák a mesteri szak hitoktatói specialitásán, és közben folytatódik a foglalkozás azokkal a diákokkal, akik korábban elkezdték tanulmányaikat a teológiai BA és MA szak lelkészi szakirányán, a kántor BA és MA szakirányán és a teológiai BA szak hitoktatói képzési irányán.

■ **Will Graham** 2017. októberében Kolozsváron hirdette a reménység örömhírét az új erdélyi nemzedéknek. Will annak a Billy Grahamnek az unokája, akit az apostolok utáni kor legnagyobb evangélistájaként tartunk számon, hiszen 185 országban 215 millió embernek hirdette az evangéliumot. Billy Graham 22 évvel korábbi romániai látogatása után most legalább hat különböző erdélyi me-

gyéből: Fehér-, Kolozs-, Bihar-, Beszterce-Naszód, Szilágy- és Maros-megyéből, vett részt több mint tízezer ember október 20-22 között a Reménység Ünnepe, az új Sportcsarnokban. Pénteken, 20-án Victor Hamm testvér hirdette az igét és odaszánásra szólította fel a hívőket, hogy átadott étellel legyenek készek hirdetni az evangéliumot. Majd 21-én Will testvér hirdetett igét a tékozló fiú történetét olvasva (Lk 15:11-32). Vasárnap ismét ő prédikált Krisztus Pilátus általi elítéléséről (Mt 27:11-26). 1600 tagú kórus és 500 gyerekből álló hazai gyermekkórus is szolgált az alkalmakon a Graham Társaság meghívott énekesei és zenészei mellett. Az alkalmak végén sokan előrementek, a három nap alatt kb. 600-an, akik odaszáni vagy átadni kívánták életüket Krisztusnak.

■ **Könyvajánló másként.** Novemberi számunk könyvajánló rovatában jelent meg a „Jézus meséskönyve, a Biblia” c. gyermekkötet ismertetése, amelyet a Koinónia kiadó gondozott. A szerkesztőség megjegyzi, hogy erőltetettnek, és az eredetitől eltérőnek tartja a szóban forgó könyv angol címének (*The Jesus Storybook Bible*) magyarra fordított változatát, és elhatárolódik attól a gondolattól, hogy a Biblia mese lenne. [János Csaba, főszerkesztő]

Karácsony után

*Nem gyújtottunk gyertyát karácsonykor,
fát sem állítottunk.
Az éjszaka csendje áradt szét,
és a csendben Isten beszélt.*

*Kérdezett:
Van-e szívetekben igaz szeretet,
vagy csak szeretet - csomag?
Van-e szívetekben igazi világosság,
vagy csak gyertyafény?*

*Csak hallgattam a csendből
kizengő szózatot,
ahogy repült a világ fölött,
s újra és újra kérdezett.
Sok fénylő gyertya közt
szórakoztak az emberek.
Nem hallották.*

*És az Úr, Akit ünnepeltek,
elhúzódott az ablak mögül
(kívül volt),
majd halkán távozott,
mert Ő, a világosság,
a gyertyafényben
magára maradt.*

Szikszai Béni

KÜLFÖLDI ELŐFIZETŐINK FIGYELMÉBE!

A Szeretet postaköltsége külföldre 2018-ra:

Magyarországra		Magyarországon kívül		
Darab	HUF/év	Darab	USD/év	EUR/év
1	2820	1	23	20
2-5	3300	2-5	46	40
6-10	5880	6-10	95	83
11-16	9540	11-16	185	160
17-40	12000	17-40	363	315

Az előfizetés külföldön is **23 lejbe** kerül, akárcsak bel-
földön, ehhez jön hozzá a **postaköltség a fentiek sze-
rint. A Szövetség bankszámlái, amelyekre „Donatie”**
megjegyzéssel utalni lehet az előfizetéseket:

RO03 RNCB 0032 0153 5589 0004 EUR

RO57 RNCB 0032 0153 5589 0002 USD

RO94 RNCB 0032 0153 5589 0015 HUF

SWIFT code: RNCBROBU

(folytatás az 1. oldalról)

Harmadszor, az Úr angyalának megjelenése a pásztorok számára, valamint az azt követő angyali seregek dicsérete a betlehemi mező felett, mind Isten kezdeményezésére történt. Angyali vagy emberi számítás szerint talán először Betlehem város vénjeihez (azaz polgármesteri hivatalához) kellett volna menni vagy esetleg egyenesen Jeruzsálem királyához – de nem pásztorokhoz! Melyik pásztornak jutott volna eszébe, hogy Isten valóságos műsorban jelenítsen meg számukra angyali seregek énekkarát a csillagos ég nyílt képernyőjén? És mindezt ingyen! Miért történt így? Isten kezdeményezésére.

Negyedszer, a betlehemi pásztorok nem maguktól mentek Betlehembe. Melyik „józan” pásztorcsapat kész együttesen otthagyni védtelenül a nyáját éjszakának idején a mezőn, egy újszülött csecsemő megtekintése érdekében? Ki talált volna ki olyat, hogy éjszakának idején fölverje a várost, hogy vajon melyik házban is született kisgyermek az éjszaka, s pontosan hová is lett fektetve? Elképzelem magam előtt, ahogyan Betlehembe érkezve bekopognak az első házhoz, felköltik a családot, és kérdezősködnék, hogy vajon szaporodott-e a család az éjszaka? Aztán bezörgetnek a máséhoz, felriasztják a harmadikat, és így tovább, egészen addig, amíg egy istállóban meg nem találják a jászolban fekvő gyermeket. Még az is lehetséges, hogy egy-két háznál talán született is kisgyermek az illető éjszakán, de hát mégsem viszik ki a tiszta szobából a koszos istállóba az anyjukkal együtt? Nem, a pásztorok nem a saját sejtésük alapján merészeltek ilyen útra indulni, hanem az Úr kinyilatkoztatása alapján.

Emlékeztető advent

„MERT MÉG EGY IGEN-IGEN KEVÉS IDŐ, ÉS AKI ELJÖVENDŐ, ELJÖN, ÉS NEM KÉSIK.” (ZSID 10,37)

Gyermekeként azért szerettem az advent négy hetét, mert minden vasárnapal közelebb vitt a karácsonyhoz, amely a gyermekszívnek az ajándékozással és a meghitt családi együttléttel nagyon boldog érzés volt. Ilyenkor a mogorva felnőttek is kicsit mások lettek, mintha ők is készültek volna az ünnepben a gyermek Jézus fogadására.

Már jórészt elment a földi életből, akikkel hajdan együtt ünnepeltem, hogy színe elé álljon az Isten Fiának. Lassan mi következünk a sorban. Készülődünk, készülődünk, de vajon igazán felkészülünk-e, amikor megjelenik újra, nekünk is az Urak Ura, hogy megítéljen minden létezőt?

Most engem emlékeztet az „adventus Domini”, és ahogy a nagy találkozás előtt igazítjuk a ruhát magunkon, megfogalmazzuk az első szavakat mielőtt betoppnánk az Örökkévaló Hatalmasság színe elé. A lázas készülődésben ébredünk rá, mennyi kuszaság, rendeznivaló van még az életünkben, mennyi mindenről feledtünk meg az élet forgatagában, és most ideges félelemmel kapkodunk, hogy mentsük, ami még menthető, mert vézesen fogy az időnk!

Közben az irgalmas Úr mosolyogva vagy fejcsóválva, netán szigorú arccal nézi az egészséget, látja a végét időnek, életnek, tudja már a találkozás pillanatát is. A végéhez közeledő idei év is emlékeztet: felkészültél-e az első szeretettel? Mert más, ékes ruhánk nincs ezen kívül, csak megkopott, szakadozott gönceink, a hosszú út szennyétől bepiszkolt gúnyánk. Rajta, ne tétovázzunk sokáig, vessük le, ami méltatlan az éltünkön Urunk elé állni, csak ezt az egyet, a Tőle kapottat hagyjuk lelkünkön, Istenünk felé, embertársaink felé, hogy mosolyra derüljön a szívünk, arcunk és úgy mondhassuk: «Jövel, Uram Jézus, hamar!» S végül Ő is visszamosolyogjon ránk.

Békességes karácsonyt és Istentől áldást kívánok minden kedves testvérünknek, barátunknak az újévben!

Ujvári Ferenc (Forrás: „Testvérek”, a József utcai baptista gyülekezet lapja)

Utoljára, a napkeleti bölcsek útra kelését is az Úr mozgatta. Isten kezdeményezésére tűnt fel a csillag, az ő kezdeményezésére indultak útnak Izrael felé, és az Isten által irányított csillag vezette őket nem csak Betlehemig, hanem egészen oda, ahol a gyermek Jézus volt (Mt 2:9). Ki készítette őket arra, hogy aranyat, tömjént és mirhát hozzanak Jézusnak ajándékba? Kinek kezdeményezésére indultak vissza más úton, és nem Jeruzsálemben keresztül? Isten vezetése volt mindez.

Mit jelent ez számunkra? Azt, hogy a gazdag Jézus szegénnyé válása, az ő alázatos élete és végül a bűnösökért vállalt kereszthalála nem a mi ötletünk volt, hanem az Istené. Mielőtt mi szerettük volna őt, ő már előbb szeretett minket! Mikor

még bűnösök voltunk, Krisztus már akkor meghalt értünk. Isten lépett, szólt, és cselekedett először. De bár csak megértenénk e mai karácsony alkalmával, hogy e pro-aktív Isten tőlünk is választ vár: azt akarja, hogy az ő kezdeményező munkájára Máriához, az angyalokhoz, a pásztorokhoz, és a bölcsekhez hasonlóan feleljünk mi is hittel és engedelmességgel.

Mindezek fényében hadd kívánjak Jézus születésére pozitívan reagáló áldott és békés karácsonyi ünnepeket a Szeretet minden kedves olvasójának!

Borzási Pál
Magyarlóna

Bemerítés Csíkszeredában. Szeptember 10-én a csíkszeredai gyülekezetben bemerítési ünnepet tartottunk, amikor Szabó Réka vallotta a bemerítés által, hogy Jézus Krisztus az élete megváltója. A délelőtti istentiszteleten és a délutáni hálaadó alkalmon, Fűrész-Szálasi Rudolf testvér hirdette Isten igéjét. Örül-

tünk, hogy az Úr megtalálja azokat, akiket megszólított, és ha valaki távol is kerül Istentől, lehetősége van az újrakezdéshez. A képen balról-jobbra: Szabó Szilárd, Szabó Réka, Fűrész-Szálasi Rudolf. **[Sz. Sz.]**

Pünkösdi alámerítések a fugyi körzetben.

Június 4-én délelőtt Pósalakán tartottunk bemerítést, amikor egy fiatal lány, Tóth Krisztina pecsételte meg döntését az Úr Jézus mellett a bemerítkezés által. Áldott alkalom volt. Az imaház zsúfolásig megtelt vendégekkel. A dicsőítést a Győzelem együttes vezette. Sokan bizonyosságot tettek arról, hogyan munkálkodott Isten

az életükben. Sok nem hívő vendég volt jelen, akik halották a bizonyosságtévéseket, és hisszük, hogy Isten munkálkodni fog az életükben és megtérésre jutnak. A megtérés és bemerítés ígét Tóth Zoltán diakónus, és Kriszt István lelkipásztor testvérek hirdették; a bemerítést Bányai János, a gyülekezet lelkipásztora végezte. Az Úr legyen áldott mindenért! **[Bányai Emma]**

Szintén pünkösdkor, június 4-én, délután, **Mezőtelki-ben** folytattuk az ünneplést, ahol két fiatal lány: Ötvös Janina és Varga Tabita pecsételték meg döntésüket az Úr Jézus mellett a bemerítkezés által. Mivel nagyon so-

kan gyűltünk össze, és az imaházunk nem elég tágas, az udvaron tartottuk meg az istentiszteletet. A Győzelem együttes vezetésével dicsőítettük az Urat. Bizonyosságtévések és az evangélium hangzott, hirdelve az Úr jó kedvének esztendejét. Az evangélium ígét Dan Bocsé nagyváradi diakónus és Kriszt István lelkipásztor testvérek hirdették, a bemerítést Bányai János, a gyülekezet lelkipásztora végezte. A közös ebéddel is az Úr jóságát dicsőítettük! **[B. E.]**

Következő örömteli alkalmunkra július 10-én **az örvéni gyülekezetben** került sor, amikor itt is bemerítési ünnepélyt tartottunk. Négy fiatal kérte az alámerítést: Fekete Máté, Fekete Rebeka, Balog Raluca és Mierlut Dorina. Nagyon sokan eljöttek az ünnepélyre mind a körzetről, mind a nagy rokonságból és barátok közül, valamint a falubeliek, a polgármesterrel együtt. A nagyszámú vendéget Sorbán Barna diakónus köszöntötte. A dicsőítésben a Menora együttes, az örvéni énekkar és a siteri fiatalok csoportja vezetett. Az igehirdetést Albert I. Zsolt lelkipásztor hirdette a Mt 16:24-28 alapján, kiemelve a Krisztus követésének öt ujját. Öt ujjal megragadni valamit erősebb, mint egy-két ujjal – így a Krisztust is szükséges megragadni minél erősebben, hogy a világ el ne ragadjon minket. Örültünk az Igének, amely hisszük, hogy nem hiába hangzott. Románul Bányai János helybeli lelkipásztor hirdette az evangéliumot, ő végezte a bemerítést is. Áldott legyen az Úr az Ő hatalmas dolgaiért! Itt is közös ebéddel fejeztük be az ünneplést mindenki örömére. **[B. E.]**

HARGITA TÁBOR 2017

AKrisztus testében mindenkinek megvan a munkája, amit neki kell elvégeznie, akár nyilvános, akár nem – s úgy, mint egy háztartásban, a táborban is nagyon sok munka csak akkor látszana, ha nem lenne elvégezve. Ajándék, hogy itt a Hargita Táborban is vannak Istennek munkatársai, és nem azért, mert Ő ránk lenne szorulva, hanem mivel nekünk egy olyan leckét akar megtanítani a mi javunkra, amit csak itt és így tehet meg. Ez nagy tanulság, és ezzel a hálaadással a szívemben nézek vissza az elmúlt hónapokra. Hálás vagyok a munkásokért, a vendégekért, a vízért, a védelemért, a kapcsolatokért, a lelki áldásokért. Zsúfolt, zajos és pörgős szezonunk volt, színes eseményekkel: esküvők, gyülekezeti hetek vagy hétvégék, ifjúsági hetek, hallássérülteknek szervezett hetek, gyerekhetek, vezetőképzők, konferenciák, mozgássérülteknek szervezett hetek, képzések, gyülekezeti kirándulások és nem utolsósorban a Székelyföldi Hálaadó Nap. Összesen több, mint 12.000 ebédet szolgáltunk fel, Isten kegyelméből. Szeretnénk továbbra is olyan hely maradni, ahol mindannyian tanuljuk, hogy „Nem csak kenyérral él az ember”. Kiss

Lelkipásztor-beiktatás Udvarhelyen

Álljon itt egy kis beszámoló a székelyudvarhelyi új lelkipásztor, Mezei Ödön beiktatásáról, egy olyan ember tollából, aki ilyet még nem látott. Felemelő alkalom volt, de a lényeg, hogy az elhangzott igei igazságok, az ige bátorítása és simogató biztatása mindenki szívét átjárta. Egy újabb korszak kezdete ez a székelyudvarhelyi gyülekezet és körzet életében.

Amikor a réz megszólalt a gyülekező ünnepi sereg elcsendesült és átadta magát a dicsőítésnek. A kezdő ima és a gyülekezet köszöntése után a programismertetés következett. Imára id. Máté Zoltán és Kovács Gyula testvérek buzdítottak, amit újra közös énekítés követett.

Isten Igéjét Pardi Félix lelkipásztor hasogatta az 5Móz 1:38 szerint. Ezzel bátorította Ödönt, ahogyan Mózes bátorította Józsuét Isten sugalmazására. „Az Isten munkása soha nem lehet vesztes. Ha a mi ügyünk az Úr ügye, akkor nem lehetünk vesztesek. Istennek gondja van az övéire. Nemcsak kiküldi szolgálait, mint a király a katonáit, és aztán nem törődik velük. Ő gondoskodik szolgálóiról, bátorítja, erősíti őket. Ugyanis a bátortalan és csüggedt vezető nem tudja véghezvinni a rábízott feladatokat.” Ezért az ige hirdető azt kívánta Ödönnek, hogy bátorodjék mindenkor a szíve, ne csüggedjen el, hogy jól végezhesse a rábízott szolgálatot. Három fontos tennivaló is elhangzott Félix testvér szájából a gyülekezet felé: imádkozzanak a pásztorért, legyenek jelen a gyülekezeti alkalmakon és vállaljanak szolgálatot, legyen következetes életük.

Az énekkar éneke után Mezei Ödön mutatkozott be röviden. Beszélt gyerekkoráról, családjáról, és arról, hogy hogyan győződött meg arról, hogy Él a mindenható Úr. 16 évesen merítkezett be, majd kitartással kutatta Isten rá vonatkozó akaratát. Miután úgy értette meg, hogy Bukarestbe kell mennie tanulni a teológiára, vallásánári szakra iratkozott a fővárosban. Innen az Úr a váradi teológiára vezette. Három éve fogadtak örök hűséget egymásnak feleségével Virággal, azóta együtt szolgálják az >>>

A Hargita Tábor munkatársai

Ottó lelkipásztor testvér hálánapi nyomatékos szolgálata több, mint 600 résztvevő előtt most is a fülemben cseng: „Jézus az élet kenyere. Őt törjük meg, belőle táplálkozunk. Te miből élsz, miből eszel naponta?” S nem hallgathatom el a Máté Zoltán testvérnek, a Székelyföldi Missziókerület elnökének a jelgégjét a hálánapon: „És megalázza magát az én népem, amely nevémről neveztetik, s könyörög és keresi az én arcomat, és felhagy az ő bűnös életmódjával: én is meghallgatom őket a mennyből, megbocsátom bűneiket, és megszabadítom földjüket. Most már az én szemeim nyitva lesznek, és füleim figyelmesek lesznek e helyen a könyörgésre” (2 Krón 7:14-15).

Köszönöm mindazoknak, akik bármilyen módon támogatták a Hargita Táborban történő missziós munkát. Kívánom, hogy Isten által taníthatóak legyünk azon a helyen ahol éppen vagyunk, s az év végi ünnepvárásban legyen szent találkozásunk a betlehemi királlyal!

Joó Erika, menedzser, Hargita Keresztyén Tábor

Imameghallgatás Margittán

Isten gondviselését tapasztalhatta meg a Margittai Magyar Baptista Gyülekezet 2017. október utolsó vasárnapjának délelőttjén Dóczi Tibor lelkipásztor személyében, amikor testvérünk hivatalosan is elvállalta a közösség pásztorlását. Közel öt éve, hogy pásztor nélkül maradt a körzet, ez idő alatt Veress Efraim ügyvezető lelkipásztor és Szabó Róbert diakónus testvérek látták el a szolgálatot. A gyülekezet és vezetősége az eltelt évek alatt imádkozó szívvel várta az Úrtól kért lelki vezetőt, s ez év elején egységesen Dóczi Tibor testvérben látta meg új lelkipásztort, akit „vívódások után” az Úr meggyőzött, hogy fogadja el a meghívást.

A beiktatási ünnepély a gyülekezet hálaadó imádságával kezdődött, majd Szabó Róbert diakónus testvér köszöntötte a gyülekezetet. Az ígét Veress Efraim hirdette a Bír 6:6-14 alapján, kiemelve Gedeon elhívását, szabadítói szolgálatát, Jézus Krisztus előképeként bemutatva és követendő példaként állítva testvérünk elé. Ezután Burca Remus a margittai román gyülekezet lelkipásztora a Kol 4:17 alapján látta el tanácsokkal az új pásztor és a gyülekezetet. Dóczi Tibor bizonyágtétele következett, melyben elmondta megtérését, és azt, ahogyan meggyőződött az Úr vezetéséről. A beiktatás Szabó László lelkipásztor felvezetésével kezdődött, majd kézzel és áldáskérésrel folytatódott Kiss Zoltán, Veress Efraim, Szabó László, Dóczi György és Szabó Róbert diakónus testvérek részvételével. Köszöntések, jókívánások, és a helyi énekkar énekei tették emelkedettebbé az alkalmat.

A gyülekezet Isten iránti szeretetét kifejezve délután hálaadó istentiszteletet tartott, amelyen Bándi Sándor testvér hirdette az ígét a Lk 12:16-26 alapján, bátorítva a jelenlevőket, hogy merjék felvállalni tévedéseiket, és merjenek bocsánatot kérni az Úrtól és egymástól. Jó volt látni a margittai gyülekezet jövőbe vetett reménységét!

Az alkalmon készült felvételek megtekinthetők itt:

<https://www.facebook.com/MargittaiMagyarBaptista/>

<https://www.youtube.com/szabiz>

Zeffér Szabolcs

>>> **(Lelkipásztor-beiktatás...)** Urat. A rövid bemutatkozás után következett a beiktatási szertartás, melyet Szűcs Sándor testvér vezetett. Kérdések hangzottak el a lelkipásztor és a gyülekezet felé, majd a kézzel és áldáskérésrel folytatódott. Pardi Félix köszöntötte először az újonnan beiktatott lelkipásztort. Őt gyülekezetünk előző lelkipásztora Budai Lajos testvér követte, aki az 1Kor 15:1-8 alapján szólt. Megtudtuk, hogy Lajos testvérünk Ödön minden fontos igenénél jelen volt. Amikor először igent mondott az Úr Jézusnak, amikor igent mondott Virágnak, majd amikor igent mondott a szolgálatra. Arra buzdította, hogy beszéljen Isten szeretetéről, a bűnről, a szabadulás útjáról – Krisztusról, és az evangélium igazságáról. Kérte, hogy tartsa össze a közösséget.

Városunk előljárói sem maradtak távol az ünnepségtől. Megtisztelt jelenlétével Gálfi Árpád polgármester úr és Orbán Árpád, alpolgármester is. Köszöntő beszédet Orbán Árpád, városunk alpolgármestere tartott. Unitáriusként, baptista lelkipásztor-beiktatáson egy római katolikus püspök Márton Áron vallomását idézte, majd Albrecht Dürer „Urunk adj nekünk jó papokat” kezdetű imáját is felolvasta. Ezt követően Bereczki Orbán Zsolt református lelkipásztor szájából hallhattunk biztató szavakat. Felkínálta a barátságát, mint szolgatárs, hogy együtt arassanak a munka mezején. Arra is figyelmeztette Ödönt, hogy egy nagy kísértés a lelkészeknek a képmutatás. Zárógondolatként újra idézte a következő gondolatot: „Ne azt kérd, hogy az Isten áldja meg a terveidet, hanem keresd meg az Ő terveit, mert azok már áldottak.” Bajkó Norbert katolikus lelkipásztor a lelkészi hivatás szépségeire és nehézségeire hívta fel Ödön figyelmét, a gyülekezetet pedig imádkozásra buzdította. Simó Sándor unitárius esperes is köszöntötte az új lelkipásztort és hozta a belvárosi unitárius egyházközség köszöntését.

A szeretetvendégségen több száz töltött káposztát fogyasztottunk el közösen, kellemes hangulatú beszélgetések közepette. A finom ebédet a Hargita tábor konyháján dolgozók szorgos keze csomagolta. Rövid délutáni szünet után újabb lelki táplálék következett. A gyermekcsoport egy csodálatos, hangszeren kísért énekkel köszöntötte az új lelkipásztort. Ezután Mezei Ödön igehirdetése hangzott az Jn 14:4 és az 1Kor 11:1 alapján. „Élj úgy, mint Jézus! Csendesesen, nyíltan, szolgálva másnak, engedve, hogy mások is szolgáljanak neked, minden erőnkkel küzdve, mindent önként feladva.” Mindezt elsősorban magának fogalmazta meg, de a gyülekezetnek is ajánlotta, bátorítva mindenkit, hogy ez lehetséges. Az énekkar énekei tarkították a köszöntéseket, köztük Ödön édesanyjának és Virág édesapjának beszédét. Az ünnepi alkalom öt körül ért véget, de a gyülekezet még hosszú ideig zsongott az imaházban és az udvaron. **[Benyowszky Csaba]**

Új hallgatók a Teológián

Székelyudvarhelyen születtem egy keresztyén család első gyermekeként. Hat évet éltem ott, majd Zilahra költöztünk, ahol elvégeztem 10 osztályt, később újra Székelyudvarhelyre költözött családunk. Itt érettségiztem. Ezután Angliában folytattam életutam egy gyülekezet által meghirdetett program keretein belül. Önkéntes munkát végeztem, és emellett egy kávézóban dolgoztam. Tíz hónap után visszaköltöztem Erdélybe. Dolgozni kezdtem egy nemzetközi vállalat munkatársaként. Majdnem két év után hagytam ott az irodát, és kezdtem el teológiai tanulmányaim első évét.

Tizenhat éves voltam, amikor Isten végérvényesen megszólított és őszinte életet követelt tőlem. Addig is jártam gyülekezetbe, többször döntöttem, de mindig képmutatásba fulladtak ezek a döntések. Egy evangelizációs sorozat után beláttam, hogy nem szólt semmi hozzám. Az, hogy Isten szól, és hív a megtérésre természetessé vált, és többször elnyomtam ezt magamban. Ezen a héten viszont ez másképp történt. Kedden az ifjúsági alkalom is evangelizációs jellegű volt, és lehetőség nyílt életeket rendezni. Isten kegyelmében bízva ragadtam meg talán az utolsó lehetőségetem akkor, és teljesen átadtam magam. Ezután tudatosan törekedtem az őszinteségre.

Isten egy olyan szolgálatra rendelt el, ami távolról sem volt a terveim között. Édesapám lelkipásztor, ezért tudom és tudtam, hogy mivel jár ez az életforma. Mikor Angliában a pályaválasztáson gondolkodtam, már egyre erőteljesebben éreztem Isten útmutatását. Többször próbáltam halogatni ennek megharcolását, de annál többször jött fel bennem ez a kérdés. Isten megerősített, amikor akaratát kértem ebben a dologban, több ígét, majd emberektől jövő bátorítást is adott.

Meg akarom tapasztalni azt, hogy életek változnak, rabságból szabadulnak, gyülekezetek új erőre kapnak, és hogy Isten cselekszik gyülekezeteinkben. Szeretnék eszköz lenni mind ebben. **[Budai Dániel]**

Az én történetem Margittán kezdődött, egy hívő édesanyával, aki Istennek ajánlotta nehézségek közt született gyermekét 26 évvel ezelőtt. Ebből 19-et éltem le görcsösen megfélemlve a környezetem által támasztott, vagy vélt elvárásoknak. Ennek eredménye egy jó magaviseletű, de boldogtalan, önbizalomhiányos fiatalember lett, aki értéktelennek érezte magát, mert képtelen volt a tökéletességre. 2010 hozott ebben változást, amikor az akkori haragvó, távol levő Istenről alkotott képem összetört, és Ő megismertette velem igazi önmagát. Egy igazságos, de szeretető és közel való Istent, akinek nem rettegve kell megfelelnem, hanem bízni benne, elfogadva szeretetét és kegyelmét. De ugyanakkor, a megismerés kétoldalú volt, hiszen önmagam is megismertem ezáltal az évek során, meglátva a Tőle kapott értékemet és ajándékaimat.

Éveken keresztül kerestem valamit, ami betöltheti a bennem lévő vágyat valami után, ami beteljesedést adhat. Egy célt, egy életutat, amire feltehetem az életem, amiben megtalálom önmagam. Isten elé állva ezzel a kérdéssel, válaszul egy kérdést kaptam, amely a péteri: „Szeretsz-e engem?” volt. Hosszú időszak vette kezdetét, melyben Isten egyre jobban megerősítette bennem mind a hivatástudatot, mind a vágyat a szolgálatra, miközben a vezetés terén is tanított a polgári munkaköreim által. Ezen időszak végét az jelentette, amikor Isten újra szembesített mindazzal, amivel megerősítette bennem elhívásomat, a vizsgakérdés pedig ismételten a rövid, de szívbe hatoló „Szeretsz-e engem?” volt, melyre hitlépéssel válaszoltam, jelentkezve a teológiára. Ezt a lépést megkönnyítette a vágy, hogy életem az emberi lelkek gondozására és építésére szenteljem, melyben igazi célt találtam. **[Zsemlye Alfréd]**

A hívő élet nyeresége: a hit

A Dombóvári Illyés Gyula Gimnázium folyósóján állok. Pár lépésnyire tőlem pislogó gyertyák keresztüzéből, az asztalon álló fényképről halvány, tiszta mosollyal néz vissza rám utoljára Lacika. Utat kell engedjek könnyeimnek... Hamarosan megjelenik az intézmény igazgatója és a mély fájdalommal küzdő lelkipásztor édesapához intézi a szavakat: „... megtiszteltetés, hogy a fiát taníthattuk. Példa volt számomra, és egy hős...”

A Király Lacika életének szenvedéssel, műtétekkel tele szakaszait áthidaló megtapasztalások, hitlépések nagy áldásul szolgáltak 2017. október 28-án, a Szilágysági Missziókerületi Összevont női körön résztvevő, több mint kétszáz nőtestvér számára, a krasznai gyülekezetben. A konferencia témája: „A hívő élet nyeresége: a hit” volt.

A bevezető mozzanatokban Borzási Márta testvérnő köszöntötte nagy szeretettel az egybegyűlteket. Az imaórán Veres Terézia és Király Emese testvérnők buzdítása serkentette lelkünket, hogy együttes szívvel, összeforrva könyörögjünk Urunkhoz.

Ezt követően Király Lászlóné Márta előadását hallhattuk, aki a Zsidókhöz írt levél 11. része alapján tárta elénk a hit témáját és annak jelenlétét az ember életében. Testvérnőnk Dombóvárról érkezett, lelkipásztor feleségként szolgál az Úrnak, előadását pedig még nyomatékosabbá és hitelesebbé tette annak a 15 évnek olykor fájdalmas, de hitre épülő megélése, amíg fiúkat, Lacikát nagy szeretettel ápolták, nevelték. Lacika Osteogenezis Imperfectával (üvegcsontúság) született, 23 műtete és kb. 50 csonttörése volt.

Az előadásban hallhattunk arról a hat állomásról, ahogyan a hit jelen van egy ember életében:

- Isten létébe vetett hit. Bár az még nem hit, ha valaki csak feltételezi, hogy van ott valaki, talán.

- Személyes hit. Van aki egy imameghallgatás vagy isteni érintés, meglátogatás hatására elkezd keresni Istent.

- Hit a megváltásban. Hitemmel érzékelem bűnös voltomat, hogy kegyelemre szorult bűnös vagyok és

elfogadom Jézus Krisztus áldozatát.

- Üdvözítő hit. Nagyon fontos, hogy merjük megosztani megtapasztalásunkat, meggyőződésünket a családban és a gyülekezetben is.

- Hit az írásokban, Isten ígéreteiben. A hit Isten szavára épül, nem az érzésekre.

- Hit az örök életben. Jézus a feltámadás és az élet, aki Benne hisz, ha meghal is él.

A Király Henrietta által előadott dal azon a napon született, amikor Isten úgy döntött, hogy kisöccsét, Lacikát egy sokkal dicsőségeesebb, fájdalommentes helyre költözteti: „Hiszek Benned, bár rejtve van előttem az út, Hiszek Benned, hogy az alagút végén van kiút...”

Az előadás után Oláh Boglárka (Kémer), Kulcsár Melánia (Szilágyperecsen), Józsa Noémi (Szilágyperecsen), Kovács Judit (Szatmárnémeti) és Dimény Edit (Kraszna) testvérnők őszinte, személyes megtapasztalásokon alapuló, építő bizonyágtételeit hallgathattuk meg.

A konferencia záró részét képezte Király Lászlónak, a dombóvári gyülekezet és körzet lelkipásztorának igei szolgálata, aki a Lk 1:27-38 alapján a hit világáról beszélt. Kiemelte, hogy a hitnek kezdeményezője mindig Isten, és ha Ő megszólít bennünket, isteni léptékű tervet ad elénk. „Mert az Istennél semmi sem lehetetlen.” Amikor Isten indít el egy úton azért ő vállalja a felelősséget, ő adja az áldást. Fontos, hogy Isten kijelentett igéjére támaszkodjunk, amely az általánosból személyessé válik a hit útján, a hitharcainkat pedig a térdeinken kell megharcolnunk.

Az alkalom befejezése után, a krasznai testvérek a szeretetteljes fogadtatást az ízletesen elkészített ebéd feltalálásával is megerősítették a jelenlevők felé. Lélekben megerősödve, Istenünk jelenlétével betöltözve távozhattunk otthonainkba.

Szívemből kívánom, hogy nemcsak a résztvevők, de mindannyian elmondhassuk földi pályafutásunk befejeztével: „a nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam.”

Kulcsár Efraimné Márta, Szilágyperecsen

Határmenti nők találkozója Értarcsán

2017. október 29-én immár ötödik alkalommal került megrendezésre a „Határmenti nők találkozója”, ezúttal Értarcsán. A kis értarcsai kultúrotthon zsúfolásig megtelt, sok nőtestvér érkezett ugyanis a környékről. Az együttlétet Szabó András helybeli lelkipásztor testvér nyitotta meg imával, majd felesége, Tímea köszöntötte az egybegyűlteket, és buzdította Mária és Márta története alapján a jelenlevőket imára. A dicsőítést Czirják Adina és Szecsánszki Mónika vezették.

A találkozó előadója Újvári Anikó volt Magyarországról, aki az Európai Baptista Nők Szövetségének is az elnöke (EWBU). Előadását egy rövid fotós bemutatóval indította, melyben bepillantást nyerhettünk az általuk végzett munkába. Előadásának fő témája: „Kapcsolataink – családi összhang”. „A nő, az marad-

magunkkal, csak akkor lehetünk harmóniában a környezetünkkel, családjunkkal, férjünkkel. „A meg nem bocsátás méreg, fölborítja a lelkünket, fölborítja a harmóniát.” Aláhúzta fontos gondolatként azt is, hogy „nem a fizikális megjelenés a fontos, hanem az, hogy Isten szeretete jelenjen meg bennünk”. Újvári Ferenc, albertirsai lelkipásztor szintén köszöntötte a jelenlévő nőtestvéreket, az Ef 5:31-33 alapján.

Az együttlét végén Kiss Jutka mutatta be Gazsi Piroska legújabb verseskötetét, melyet meg is lehetett vásárolni a helyszínen. A találkozót a jelenlévő lelkipásztorok – Újvári Ferenc, Papp Dezső, Papp László, Kiss Zoltán, Szabó András – áldáskérő imája zárta, majd szeretetvendégség következett.

Gazsi Leonóra és Marján Boglárka

BEMERÍTÉS

Bemerítés Brassóban. „Íme, itt a víz! Mi akadályozta annak, hogy megkeresztelkedjem” (ApCsel 8:36)? Július 16-án Brassóban, Bánfi Júlia és Berszán Gréta minden akadályt félretéve megvallották Jézus Krisztusba vetett hitüket az alámerítkezés által. A népes gyülekezet együtt örvendezett Bánfi Juliával, aki leánya által, a Kis Ottó-Károly pásztorlása alatt működő „reménység csoport” csatlakozott, és ott élő hitre jutott. Habár családja erősen ellenezte, Júlia mégis az ige igazságára hallgatott és sokaknak jó példát mutatott. Berszán Gréta a helyi gyülekezetben nőtt fel, szerető, hívő családban. Az Úr sokféle képességekkel, ajándékokkal áldotta meg és hisszük, hogy ezeket a lelki szolgálatban is kamatoztatni fogja. Fel-emelő volt látni a Gréta lelkesedését és az Isten iránti szeretetének a kifejezését. A bemerítést Kis Ottó-Károly missziós lelkipásztor végezte, az igét pedig Deák Zsolt lelkipásztor hirdette. Imádkozunk, hogy a Jó Atya munkálkodjon tovább sokak szívében! **[Deák Zsolt]**

jon nő!” – hangzott el a tanács; ne próbáljunk más szerepeket felölteni a hétköznapiak során. Majd olyan kérdések tevődtek fel, melyekre mindenki saját szívében válaszolhatott: „Ki vagyok én?”, „Hová tartozom?”, „Melyik pályát válasszam?”, „Család vagy karrier?” Az előadó a család ősi modelljét tárta elénk Ádám és Éva története alapján, ahol a tökéletes háttér ellenére bekövetkezett a végzetes hiba: az elbukás. Ez a bukás kihatással van a mi életünkre is, viszont nem kell elrejtőzzünk, mert a tökéletes Istennel harmóniát teremthetünk. Ennek alapján kiemelte annak fontosságát, hogy ha összhangban vagyunk Istennel és ön-

Magyarlónaiak látogatása Kárpátalján

Isten kegyelméből a szeptemberi hónap elején – 6-10 között – a magyarlónai gyülekezetből egy nyolc főből álló csoport látogatott el Kárpátaljára, Kisdobronyba. Csatlakozott még hozzánk egy személy Ippról. A látogatás célja az ottani misszionáriusnak, Kelemen Szabolcs testvérnek és a kisdobronyi misszió-ónak a támogatása volt, ami kétféleképpen történt: egyrészt kétkezi munkával, másrészt lelki szolgálatok útján.

A kétkezi munkával történő támogatás főleg abban állt, hogy a magyarlónai testvérek készek voltak belefogni olyan kezdeményezésbe, mint pl. az imaház és a pásztori lakás telkére bevezető régi híd fölszedése és ahelyett egy új híd öntése, illetve a telek előtti sánc teljes hosszában való kiásása, annak bezsaluzása és betonnal való beöntése, és végül annak teljes lefedése. Ennek haszna nem csak az lett, hogy ezentúl ahelyett, hogy a víz állna a ház előtt, most lefolyik, hanem az is, hogy immár parkolni is lehet autóval a telek előtt, mivel a sánc le lett földve. Erre már régtől nagy szükség volt.

Egy másik munka az utcafronton levő kerítésnek és kapunak a letisztítása volt, valamint annak a friss lefestése. Ezen aprólékos munka által – valamint a leföldött sánc és híd által – még az imaházról való imázs is megváltozott, mert az elvégzett munka az utcáról nézve azt egy újított kinézettel ajándékozta meg. Bár ez önmagában nem emeli a gyülekezet biztonságtevésének lelki szintjét a helységben, de legalább nem rontja!

Továbbá sikerült egy új faraktárt is építeni a régi helyére. A korábbi lebontottuk, és egy kibővített alap megöntése által fogtunk neki az újnak. Minden nehézség ellenére Isten segítségével sikerült megvásárolni a szükséges gerendákat és deszkákat, valamint a (fém)burkolatot, amit falként és tetőként alkalmaztunk a raktár számára. Remélhetőleg ezáltal biztonságos és tágas helyen lehet majd tárolni a téli faanyagot és az egyéb háztáji kellékeket.

Végül egy kétrészes illemhelyet is építettünk, amire egyértelműen nagy szükség volt. Mivel a településen nincs szennyvízhálózat, ezáltal valósult meg az abszolút minimum a gyülekezetbe járók számára. Hála az Úrnak, hogy szombat estére elkészült ez is, tehát sikerült időben befejeznünk.

(folytatás és színes fotók az utolsó oldalon)

A Kornya-év zárás Diószegen

2017. október 15-én, vasárnap délután került sor a centenáriumi megemlékezések sorozatának ünnepélyes lezárására Bihardiószegen. Míg a résztvevők serege helyet foglalt a padokban, a szalárdi fúvószenekar szolgált az imaház előtt. Kiss Zoltán, helybeli lelkipásztor, az ünnepség liturgusa köszöntötte a megjelenteket, majd Kiss Lehel, az erdélyi magyar baptista Történelmi Bizottság elnöke tartott rövid bevezetőt, rámutatva a Kornya Mihály által képviselt értékek mellett újbóli állásfoglalás fontosságára. Az istentiszteleten elhangzó üzenetek elmélyítésében a bihardiószegi és a szalárdi énekesek összevont kórusának is jelentős szerepe volt. Mados Attila, Bihardiószeg polgármestere az egyháztörténelemben való jártasságáról téve bizonyosságot méltatta Kornya Mihály munkásságát, és biztosította a közösséget arról, hogy minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy azt az utcát, amelyen az imaház és Kornya Mihály egykori háza is áll, a baptizmus e jelentős személyiségéről nevezzék el (Gödöllőn is van Kornya Mihályról elnevezett utca). Két könyv bemutatására is sor került. A szalárdi Kornya-kutató, Kelemen Sándor Tomi „Kornya Mihály és családja származástörténete” címmel írt sok új adatot szolgáltató munkát, Borzási István lelkipásztor pedig a néhai egyháztörténész-lelkipásztor, Kiss László által megkezdett „Erdélyi magyar baptista missziótörténet” című kéziratot rendezte sajtó alá és egészítette ki jelentős fejezetekkel. Szót kapott még dr. Kovács József lelkipásztor, teológiai tanár és Fazakas György is, a bihardiószegi gyülekezet korábbi lelkipásztora. Dr. Mészáros Kálmán, a Magyarországi Baptista Egyház Történelmi Bizottságának elnöke vetített képes előadásban elevenítette fel Kornya Mihály élettörténetét, majd Pardi Félix, a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének elnöke hirdette az ígét a Mt 21:28 alapján: „Eredj, fiam, munkálkodjál ma a szőlőmben”. „Bár sokan meghallottuk Isten szavát, amikor azt mondta: «Adjad, fiam, a te szívedet nekem», gyakran megállunk ez után a hívás után.”

Ez után a résztvevők az imaház elé vonultak, ahol a szalárdi fúvósakar szolgálata mellett Pardi Félix és Kiss Zoltán leleplezte a Kornya Mihály halálának 100-ik évfordulója alkalmából az imaház falára erősített emléktáblát. Ez alka-

lommal Veress Efraim, szalárdi lelkipásztor, a Nagyvárad Missziókerület elnöke adott át rövid igei üzenetet, majd imádkozott.

Az ünnepség záró eseménye a temetőben található Konya-sír megkoszorúzása volt. Kelemen Enikő mondott alkalmi költeményt, majd Kiss Lehel a Dániel könyve 12-ik részéből olvasott igét: „És sokan azok közül, akik alusznak a föld porában, felsejtenek, némelyek örök életre, némelyek pedig örökkévaló gyalázatra és utálatosságra. Az értelmesek pedig fénylenek, mint az égnek fényessége, és akik sokakat az igazságra visznek, miként a csillagok örökkön örökké.” Záró imádságban Asztalos Imre, Zsisku Lajos és dr. Mészáros Kálmán lelkipásztor adott hálát a múlt áldásaiért, és könyörgött olyan Krisztus-követő, szolgáló életért, amelyben Konya Mihály példát mutatott.

Kiss Lehel

Hálaadás és aranymenyegző Temesváron

A temesvári gyülekezet október 1-én tartotta hálaadó istentiszteletét. Kicsik és nagyok, a 100. Zsoltár alapján hálaénekekkel és dicsérettel, örömmel és reménységgel magasztaltuk jószágos és szerető Teremtőnket. Ezen a napon köszöntöttük Szilágyi Károly és Anna testvéreinket 60. házassági évfordulójuk alkalmából. Vallást tettünk az igaz Ige mellett: „...vénségetekig ugyanaz maradok, ősz korotokig én hordozlak! Én alkottalak, én viszlek, én hordozlak, én mentelek meg.” (Ézs 46:4) A mára kiterjedt családi kör (4 gyermek, 12 unoka, 9 dédunoka és két anyaméhben fejlődő magzat) ennek áldott valóságát hirdeti. Köszönjük az Úrnak, hogy a Szilágyi házaspár közöttünk van. Egyedül Istené a dicsőség!

[Boros Róbert]

100 éve szól a kegyelem igéje Paptamásiban

Július harmincadika volt az a nap, amire régóta vártunk, hogy hálaáldozatot mutathassunk be Istenünknek az elmúlt száz évben megtapasztalt kegyelméért és gondviseléséért a frissen felújított gyülekezeti termünkben. A 10 órakor kezdődő istentiszteleti alkalmat megtisztelték jelenlétükkel és szolgálataikkal gyülekezetünk korábbi lelkipásztorai is. Az imaórán Elekes József és Albert István Zsolt buzdítottak minket a 100. Zsoltár alapján a folyton hálaadó és örömteli, hiteles keresztyén élet megélésére a hitbéli elődök tükrében. A délelőtti igehirdetés alapját – melyet Zeffer Béla lp. közvetített felénk – az Ef 1:3-12 verseiben találtuk meg, melyet magyarázva az igehirdető kihangsúlyozta, hogy a világtörténelem legvérvivatarosabb évtizedeiben tapasztalhatták meg elődeink, hogy az Isten kiáradó kegyelme mennyi életet tud megváltoztatni gyökerestől. Fontos azt is meglátnunk egy-egy mérföldkőnél megállva, hogy nem elég csak emlékeznünk, hanem folyamatosan végeznünk kell a szolgálatot, amit Isten ránk bízott, hogy mi és utódaink is legyen mire emlékezzenek és amit tovább vigyenek, hogy ne csak múltja, hanem jövője is legyen a gyülekezetnek. A későbbiekben az ének-zenekar színvonalas szolgálatait is hallhattuk, melyek csodálatosan összefogták és emelték a megemlékezés már emelkedett hangulatát. Képes-videós összefoglaló keretében Kocsis Béla tolmácsolásával hallgathattuk meg a gyülekezet krónikáját. A környező gyülekezetek lelkipásztorainak, helyi egyházi és világi előjáróinak és az elszármazottak köszöntéseire került sor ezután. A délelőtti alkalom közös ebédrel ért véget a helyi kultúrotthonban.

(folytatás a hátoldalon)

A karácsony történetéhez és ünnepléséhez megannyi **A** érzés és indulat társul. Lehet ez pozitív: öröm, jókedv, izgalom, kíváncsiság, vagy akár negatív is: szorongás, bánat, hiányérzet.

Lukács orvos, mindennek pontosan utána járt (Lk 1:3) és orvosi pontossággal jegyzi fel az eseményeket. Figyeli a részleteket, a szereplőket, a történéseket s még az indulatokra is hangsúlyt fektet. Mi is az indulat? Belső gondolat, érzés, döntés, mely külsőleg megnyilvánulhat, cselekedetté lehet.

A karácsonyi történetnek sok szereplője van, különböző emberek, eltérő családi, vallási és társadalmi háttérrel. A következőkben néhányuknak figyeljük meg az indulatát, indulatait.

Az első csoport az uraskodók: Augusztusz (a római Birodalom uralkodója), Cirénius (Szíria helytartója), Heródes (júdeai kiskirály).

Mindannyian nagy emberek voltak, nagybefolyással. A Szíriai népszámlálást „az egész föld” összeírásaként élik meg. Parancsokat osztanak, hirdetnek: szólnak mozdulatlanul kényelmes uralkodói székükből, és a nép kényelmét félre téve útra kel, szóltanul. A törvény kimondja „mindenki irattassék össze” - az emberekben nevetet, létszámot, hatalmuk alapját látják.

Augusztusz és Cirénius karácsonyi indulatairól nem, de uralkodó társuk, Heródes indulatairól olvasunk a Máté 2-ben: felháborodik, féltékenyen intézkedik, hazudik, zavarja, hogy nem ő az egyetlen király Júdeában, majd kegyetlen parancsot ad a gyermekek meggyilkolására.

Tudunk-e mi is így indulatosak lenni, ilyen indulatokkal ünnepelni karácsonykor?

A pogány világot felháborítja, hogy a keresztyének „intoleráns” módon valaki olyat ünnepelnek, akit nem mindenki ismer el királyként. S az ő felháborodásuk minket, keresztyéneket felháborít. Sokszor zavar minket, hogy nem

úgy történik az ünnep: a családban, a gyülekezetben, a társadalomban, az anyagiak/ajándékok terén, ahogy szeretnénk. Nem rólunk szólnak a dolgok, pedig mennyit készülünk az ünnepre, ajándékozásra, találkozásokra.

Lukács mit látna bennünk, milyen idulatokra figyelne fel? Igaz, ő nem lát. De az biztos, hogy Ő, a Teremtő, a Mindenható lát és figyel!

Egy másik csoport az engedelmeskedők: Mária és József.

Mária számára „adventi” időszakot hirdet az angyal, várja a Krisztus érkezését, születését. Ő őszintén kérdez, hisz, s majd elfogadja megbízást és a (ki tudja mennyire megértett) magyarázatot (Lk 1:35), engedelmeskedik. Nem magyarázkodik Józsefnek, hanem engedi, hogy a Szentlélek magyarázza el neki az eseményeket.

József egy másik fajta adventi időszakot lát maga előtt. Hiszen Ő a házasságra készül, erre várakozik, és mikor ennek az időszaknak a nehézségeivel szembesül, igaz ember lévén (5Móz 22:23-24,27) el akarja bocsátani jegyesét titkon. De mikor hozzá is szól Isten, akkor ő is hisz és engedelmeskedik.

Milyen indulat volt bennük, Máriában és Józsefben? Alázat: Isten iránt, az Ő akarata, terve iránt, a kivitelezés módja iránt, – nem mondták, hogy „Uram, de ilyen kétes módon?!” –, a betlehemi emberek iránt, – nem kérték ki maguknak, hogy őket már pedig tessék befogadni, ne legyenek elfoglaltak a népszámlálással, a császár iránt – nem hivatkoztak arra öntelt módon, hogy ők egy másik, sokkal nagyobb király szolgálatában állnak most.

Tudunk-e mi is ilyen indulattal lenni karácsonykor? Alázattal megélni az adventnek azt az időszakát, amiben éppen vagyunk. Fogadni Isten közeledését, úgy, ahogyan közel jön hozzánk, nem kételkedve, hogy a gyülekezet, a prédikáció, az énekszolgálat elég színvonalas-e ahhoz, hogy Isten szóljon, fogadni alázattal az emberek >>>

>>> viszonyulását, hiszen nem mindenki fogadja a mi közeledésünket, van aki a számlálásokkal van elfoglalva, engedelmesen és alázattal fogadni a körülményeket.

A nem kis különbség a hatalmaskodók és az engedelmeskedők között az az indulat. „Az az indulat legyen bennetek, ami a Krisztus Jézusban is megvolt” (Fil 2:5).

És végül, de nem utolsó sorban, a karácsonyi történetben ott van a **szeretetteljes Isten**. Felmerül a kérdés, hogy milyen indulattal volt Isten karácsonykor? Talán erről a legszűkszavúbb a karácsonyi leírás az evangéliumokban. De kevés szóval mindent elmond. Isten az, aki életet adott az embernek, hiszen megteremtette. Ő az, aki nem fordult el a Tőle elfordult embertől/emberektől, sőt szólt hozzá. Emlékeztette. Hívta... Eljött a Földre, minden királyi pompát és előjogot levetve, kiszolgáltatót kisgyermekként, csendesen egy kis faluban, egy istállóban, egyszerű emberek közé, nagyszerű teremtményéért, az emberért.

Milyen indulat volt Istenben karácsonykor? A Jn 3:16-ban ott a válasz: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

Isten nem változott. Ő nem uraskodott, nem uraskodik. Ő az Úr. Úgy uralkodik, hogy kegyelmez. Úgy adja parancsait, hogy közben önmagát adja. Az embert nem megszámlálja hatalmának bemutatására, hanem szeretettel számon tartja.

Krisztusban teljes ünneplést kíván az EMaBISZ!

Események 2018-ban

Ebben az évben is volt lehetőségünk találkozni a különböző eseményeken. Tavasszal több konferencia is volt, nyáron az országos tábor a Hargitán, majd pedig ősszel Súlyomkőváron ifjvezetőképző hétvége. Idén több alkalommal is szerveztünk ifiestet, ifinapot úgy a bihari, mint a szilágysági missziókerületben. Hálásak vagyunk minden alkalomért, amikor Isten volt a középpontban, amikor lehetőség volt megtérni, megújulni, változni. A bibliaolvasást támogatva, és segítve elkezdjük közösen olvasni a Bibliát. Nagyon örülünk, hogy így az év második felében két bibliai könyvet is elolvastunk. Köszönjük az imatámogatást! A jövő évre is készülünk. Alább olvashatjátok a főbb események dátumait, lehet imádkozni, lehet jegyzetelni, megjegyezni.

1. Január 22-28 - Évkezdő ima és böjthét
2. Február - Közös Bibliaolvasás
3. Március 16-18 - Ifjvezetőképző Hétvége
4. Április 20-22 - Székelyföldi Ifi Konfi
5. Május 11-13 - Fiú/Lány konferencia
6. Augusztus 20-26 - Országos Ifitábor a Hargitán
7. Október 19-21 - Országos Ifi Konfi

Októberben együtt olvastuk a Példabeszédek könyvét. Voltak ifik, ahol az ifiőrakon is ezzel a bibliai könyvvel foglalkoztak. Most is, mint augusztusban az Apostolok Cselekedeteit olvasva, minden egyes nap egy-egy rövid gondolattal, elmélkedéssel segítettük a bibliaanulmányozást. Sokan bekapcsolódtak, és hálásak vagyunk, hiszen ennek a rég íródott könyvnek ma is van üzenete a mai fiataloknak.

Példabeszédek könyve összefoglaló

Mint azt a könyv elnevezése is mutatja, a könyv az élet-tapasztalatokból, megfigyelésekből leszűrt, a népi bölcsességhez hasonlóan megfogalmazott axiómaszerű kijelentésekből áll többnyire. Többről van itt azonban szó, mint az akkori világ legbölcsebb embere, Salamon személyes tapasztalatairól, vagy megfigyeléseiről. A király nem a maga bölcsességére támaszkodva tanácsolja a fiaként megszólított fiatal nemzedéket, illetve az istenfélelem hiányában bölcsstelenül élőket. A bölcsesség bibliai paradigmája nem ismerethalmozást, hanem az élő Isten tiszteletéből fakadó bölcs döntéseket jelent, ahogy azt a Péld 9:10 is megfogalmazza: „A bölcsességnek kezdete az Úrnak félelme; és a Szentnek ismerete az eszeség.”

Ez az istenfélelemből fakadó bölcsesség képesít Istennek tetsző életvitelre, legyen szó akár a nyelvünk megfigyeléséről, akár a kívánságok feletti győzelemről, akár pályaválasztásról, párválasztásról, munkához való hozzáállásról, bölcs viselkedésről a felettesek, illetve alárendeltek felé. Az 1. rész 5. verse kifejezi azt, hogy ebben a folyamatban nincs megállás, népiesen fogalmazva: „Jó pap holtig tanul.” Erre a holtig tanulásra, egyre bölcsebb életvitelre hív a Példabeszédek könyve, rámutatva a bölcsesség forrására, Istenre. Ugyanakkor egy egész sor gyakorlati példával ecseteli a bölcs illetve bölcsstelen életvitel rövid- és hosszútávú következményeit. Gondolom mindannyiunkban megfogalmazódott a vágy: „Bölcsen szeretnék élni!” Ahhoz, hogy ez ne maradjon csupán meddő elhatározás, kérjünk erőt az Úrtól, vegyük fel a harcot saját ómeberünk, s a bennünket körülvevő világ sodrásával szemben, a testvéri közösség segítségével is! Hadd legyünk mindannyian bölcsök!

■ 2017. április 8-án kísértük utolsó útjára Tárkányban † **Zsupun István** testvért, akinek Teremtő Istenünk 70 évet ajándékozott. Testvérünk Tárkányban született 1936. július 17-én. Az Úr Jézus Krisztusba, mint Megváltójába vetett hitét 1960. április 17-

én vallotta meg, a keresztség vizében, csatalakozva a tárkányi Baptista Gyülekezethez. 1960. május 1-én házasságot kötött Móricz Juliannával, akivel boldogan élt 57 éven keresztül. Három gyermekük született: István, Ferenc és Erzsébet. Testvérünk munka okán családjával többször is költözött, végül 45 éven keresztül, élete végéig Nyégerfalván lakott, a helyi gyülekezet tagjaként. Életének utolsó nyolc esztendejében betegség miatt felesége és családja gondviselésére szorult. A temetésen Isten vigasztaló ígését János Levente lp. hirdette. Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászoló család részére! **[J. L.]**

■ „Jól van, jó és hű szolgálóm, a kevése hű voltál, sokat bízok rád ezután, menj be urad ünnepi lakomájára” (Mt 25:21)! Szomorú szívvel ismertetjük, hogy Mennyei Atyánk magához szólította hűséges gyermekét, † **Veress Barnabás** testvérünket, augusztus 21-én. Bibarcfalván született, néhai Veress Efraim lelkipásztor első gyermekeként. Még fiatalon megtapasztalta az Úr megbocsátását és elkötelezetten szolgált egy életen át. Több évtizeden át volt a Brassói Gyülekezet egyik meghatározó személye, előjárója, pénztárosa, majd a gondnoki szolgálatot végezte feleségével együtt. Barnabás testvér 75 évet élt. A temetési istentisztelet a Brassói Baptista Imaházban kezdődött és a következő lelkipásztorok hirdették Istenünk vigasztaló ígését: ifj. Veress Ernő, Gyórfi Elek Tóbiás és Deák Zsolt, majd a központi temetőkertben Veress Efraim lelkipásztor. Imádkozunk, hogy Szerető Istenünk vigasztalja a gyászoló családot. **[D. Zs.]**

■ Szilágyperecsenben temetési istentiszteletre került sor 2017. szeptember 10-én. Az Úr elszólította † **Kulcsár István** testvért az élők sorából 2017. szeptember 8-án, egy évnnyi betegség és rövid szenvedés után. Testvérünk 1972-ben alámerítkezett,

majd 39 évet élt házasságban feleségével. A temetési istentiszteleten a Jób 16:22-23 alapján Bálint Pál lelkipásztor hirdetett ígét, majd a nekrológot olvasta fel. A

temetőben Balla Béla, gyülekezeti diakónus hirdetett ígét a Jelenések 7:9-17 alapján. Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak! **[B. P.]**

■ † **Kovács Imre** testvér 1929. augusztus 1-én született Sarmaságon, Imre és Sára második gyermekéként. Nővére és később született öccse meghaltak, így egyedüli gyermeke maradt a családnak. Szülei 1931-ben élő hitre jutva alámerítkeztek és a Sarmasági Baptista Gyülekezethez csatlakoztak. Ekkor ajánlották gyermeküket is az Úr kezébe. Miután az elemi iskolát szülőfalujában elvégezte, tanulmányait a zilahi Református Gimnáziumban folytatta. Mivel édesapját hadi fogolyként elhurcolták, tanulmányait megszakította, hogy egyedül maradt édesanyját támogassa. 1944-ben a tífusz őt is megtámadta, de Isten kegyelmesen lehajolt hozzá; meggyógyult és életét örökre összekötötte Megváltójával. Egy év múlva Cserepka János lelkipásztor által a hadadnásdi gyülekezetben be-
merítkezett. 1950-ben behívták katonának, ahol egy gyakorlaton fejsérülést szenvedett. Sok szenvedés után az Úr visszaadta egészségét. 1953-ban kötött frigyét Boncikai Ilonával, akivel 64 év boldog házasságot élt. Isten három gyermekkel ajándékozta meg őket: Ilona, Imre és Rebeka személyében. A hatvanas évek sok próbát hoztak a Kovács családra, mivel az előzőleg elszennvedett balesetből származó betegsége kiújult. Azonban Isten jó tervét soha nem kérdőjelezték meg, és hitükben megerősödve kerültek ki azokból. 1978-ig a sarmasági gyülekezet oszlopos tagja volt, amikor is családi okok miatt Szatmárnémetibe költöztek. Testvérünk ebben a körzetben is hűséggel szolgált Urát, különösen a frissen alakult ákosi roma misszióban. 2000-ben családjával együtt Magyarországon, Győrújfaluban telepedett le. Lelki otthona így a győri Baptista Gyülekezet lett. A hazahívó szó hirtelen, de nem készületlenül érte. Temetése 2017 szeptember 16-án volt Győrújfaluban. Isten Igéjét Békési Sándor helyi lelkipásztor és Dr. Kovács József szilágysomlyói lelkipásztor hirdette. **[K. B.]**

■ 2017. szeptember 25-én kísértük utolsó földi útjára † **Molnár Miklós** testvért Nagyváradon a Rulikowski-temető közkapolnájától. A népes megemlékezésen, a ravatal mellett szolgáltak Giorgiov Adrián és Budai Lajos helyi lelkipásztorok, imádkozott Kiss Zoltán diószegi lelkipásztor. Az elhunyt nekrológját Halász Ferenc váradi gyülekezeti vén olvasta fel. Alkalmi énekekkel a váradi énekkar búcsúztatta testvé-

re.

rünket. A sírnál Rádi Gyula testvér imádkozott, vigasztaló igéket Dóczi Tibor, margittai lelkipásztor mondott. Az elhantolás előtt még imát mondott Gergely András diakónus és Kajcza János lelkipásztor. Molnár Miklós a Máramaros-megyei Égerháton született, majd 8 testvérével árván maradt. Román hívő testvérek karolták fel, általuk fogadta el az Úr Jézust is. Később Nagyváradra került a mozgássérültek iskolájába. Első feleségével 20 évet éltek együtt a váradi gyülekezet tagjaiként, majd annak halála után Tóth Ágnes vette feleségül, aki haláláig volt hűséges segítőtársa. Testvérünk – feleségével együtt – hűséges és leleményes misszionáriusa volt gyülekezetünknek. Misszióztak a Püspök- és Félix-füredőn, a belényesi körzetben, az utóbbi években pedig a magyarországi Nagykerekiben. A Filadelfia-otthont is gyakran látogatták. 2017. márciusában agyvérzést kapott, szeptemberben pedig az Úr hazahívta. A Jó Isten vigasztalja a hátramaradt özvegyet, a hozzátartozókat, és a testvérünk buzgó imáit és bizonyágtételeit igen hiányoló váradi gyülekezetet. **[G. G.]**

■ 2017. szeptember 28-án kísértük utolsó útjára † **Szigyártó Árpádné, született Domokos Irma** testvérnőt, aki a zilahi gyülekezet hűséges tagja volt. Mély fájdalommal vettük tudomásul testvérnőnk hirtelen halálát, akinek az Úr közel 64 évet

adott. A temetési istentiszteletre Krasznán került sor, ahol Nagy Ferenc és Borzási István lelkipásztor testvérek hirdették a vigasztalás örömeit az Ézs 61:1-2, illetve az 1Thessz 4:13-18 alapján. Gyászolja férje, Árpád, lánya, Lídia, öccse, János és családja, és mindazok, akik ismerték és szerették. „Ezért legyetek ti is készen, mert abban az órában jön el az Emberfia, amelyikben nem is gondoljátok” (Mt 24:44)! **[N. F.]**

■ „Ő szabadított meg minket a sötétség hatalmából, és ő vitt át minket szeretett Fiának országába” (Kol 1:13). Október 8-án, az elköltözésre felkészülve távozott közülünk † **Scherr Pirokska** testvérnő 91. életében. Gyülekezetünk egyik igen hűséges és lelkes tagja volt. Hálás szívvel gondolunk arra, ahogyan gyermeke és unokája gondozta élete utolsó éveiben, békés és reményteljes légkörben. A temetési istentisztelet Brassó Központi Temetőjében került sorra, október 10-én, amikor Kis Ottó és Deák Zsolt lelkipásztorok hirdették Istenünk vigasztaló igéit román nyelven is. Imáinkban hordozzuk a gyászoló családot! **[D. Zs.]**

MIT TANÍT A BIBLIA? (9.)

Az Úr Jézus nemzetségi táblázata (II.)

Lukácsnak sem a nemzetségi táblázat pontossága volt La célja (hogy senkit se hagyjon ki), hanem azt akarta bemutatni, hogy Jézus Dávid leszármazottja volt. Ennek is, mint egyébnek, pontosan utána járhatott (Lk 1:3), egybegyűjtötte a létező nemzetségi táblázatokat Ádámtól Sémig (1Móz 5:3-32), Sémről Ábrahámig (1Móz 11:10-26), Ábrahámról Khecronig, (1Móz 25:19-26. 35:23. 46:12), Khecronról Dávidig (Ruth 4:18-22), és Nátántól Zorobábelig (2Sám 5:14. Kir 1 és 2. Ezsd 5:2). Ezeket a családfákat összekapcsolta és rendszerbe állította, ahol minden *hetedik* generációban egy különleges ember született: pl. Énók (7), Ábrahám (21), Dávid (35). A 6x7. (42.) és 10x7. (70.) generációban egy Józsefet találunk. A 7x7. (49.) generációban pedig egy Jézust.

A kronológiai sorrendről megállapíthatjuk, hogy úgy Máténál, mint Lukácsnál hiányzik Sealthiél apja, Assír (1Krn 3:17). Jekóniás valójában Joákint jelenti (2Kir 24:12). Máténál hiányzik a sorból Jósias után Joákház (2Kir 23:30-31), Joákim vagyis Eliákim, és Jojákin (2Krn 36:1-9). Lukács felsorolja, de Máté kihagyja Uzziás előtt Akháziát, Jóást és Amásiát (2Krn 21:4-26:23). Aminádáb apja, Admin (RÚF) egy betoldás, hogy Dávid a 35. generációba kerüljön. Ugyanígy, Selah és Arpaksád közé (1Móz 11:12-13) Lukács beiktatja Kénánt, a 7-es szám miatt, hogy Ábrahám a 21. generációba kerüljön. (Így mindegyik csoport osztható lett héttel.)

Az ÓSz-i írások szerint Jekóniás (Jóákin király) Sealthiél édesapja volt (1Krn 3:16-18; Mt 1:12). Lukács azonban Sealthiél „Néri fiának” nevezi (Lk 3:27). Ez úgy történhetett, hogy Néri feleségül adta a lányát Sealthiélhez, a zsidóknál pedig mindennapos dolog volt úgy utalni a vejükre, mintha az a fiúk lenne, különösen, ha nemzetség-felsorolásról volt szó. Lukács tehát helyénvalóan nevezte Sealthiél Néri fiának. A „fia” kifejezést tehát tágabb értelemben kell venni (lásd: Jézus is „Dávid fia”, és „Ábrahám fia”, 1. v.). Lukács úgy utalt Józsefekre is, mint Héli fiára, pedig Héli ténylegesen József feleségének, Máriaának az édesapja volt (Lk 3:23).

Énók apokrif könyvének 5. részében az ún. „Virrasztók (vagy örök) könyvében”, amely feltehetően Kr.e. a III. században íródott, szó van az angyalok bukásáról és büntetéséről, ahol a szerző azt feltételezi, hogy a történelem a 77. generációval lezárul. Szerinte Énóktól számítva összesen 70 generáció van az ítélet napjáig, vagyis a teremtéstől számítva 77 generáció (1Énók 10,4-6. 11-12.). Talán erre gondolhatott Lukács, amikor Jézus születését 77 generációban foglalta össze? Vagy a Dán 9:24-27-re gondolt, ahol a hetven „hétről” van szó?

Míg a zsidóknak fontos volt a testi származás, számunkra a legfontosabb, hogy Ő Isten Fia. **[Borzási István]**

(folytatás a 6. oldalról)

Délután folytatódott a hálaadás. Szűcs Sándor lp. lényegretörő igehirdetését hallgathattuk meg a 2 Sám 16:1-2 alapján. A gyakorlatias, az ige még jobb elérhetőségéért tenni akaró gyülekezet „alapszabályait” járta körül, kiemelve, hogy a változó világban meg kell reformálni a gyülekezet „jól megszokott” formai-ságát azért, hogy jobban elérje az örömmel a mai társadalmat. Kitért a baptista gyülekezetekben zajló ének-zenei szolgálatok és a gyermekmunka fontosságára is. Az előttünk álló idők egyik legfontosabb kulcsként említette meg a személyes kapcsolatok, nyitott otthonok, családiasság, egymással törődés fontosságát, amely segítheti az evangélium továbbterje-

(folytatás a 11. oldalról)

Ami a lelki szolgálatokat illeti, talán elsőnek azt az áldást említeném, amelyben mi segítők részesültünk. Adakozni, oda utazni, dolgozni és fáradozni – mindez mindnyájunk számára külön öröm volt. Nem volt olyan személy, aki megbánta volna az áldozatvállalást. Miért? Mert újra megtapasztaltuk Jézusnak mondasát, miszerint jobb adni, mint kapni.

Miközben reggelente közös áhítatot tartottunk a Kelemen családdal együtt, a hét egyes estéin alulírott el látogathattam különböző gyülekezetekbe Beregszászra, ahol Isten Igéjét hirdelve ápolhattam az ottani magyar (és ukrán) testvérekkel a kapcsolatot. Vasárnap reggel pedig az Úr napját ünnepeve mindnyájan Ungvárra utaztunk és ott szolgáltunk igével, bizonyágtételekkel és énekekkel, míg délután visszakerültünk Kisdobronyba, ahol tovább folytattuk a reggel elkezdett szolgálatokat. A helybeliek mindkét helyen hálaadó ünnepélyt tartottak, amelybe mi is örömmel bekapcsolódtunk.

Hálásak vagyunk, hogy Isten minket ilyen kiváltságban részesített, hogy egy néhány nap erejéig más országban élő hittestvéreink felé szolgálhattunk. Külön köszönjük a lónai és a krasznai gyülekezet anyagi támogatását, amely nélkül nem tudtuk volna megvalósítani ezeket a projekteket. Ugyanakkor hála az Úrnak azokért az önkéntesekért, akik készek voltak a személyes munkájukat félre tenni, és ezt az öt napot oda áldozni a kárpátaljai testvérek között végzett testi-lelki munka számára.

Azt mondjuk mi is, mint Mózes, aki így imádkozott: „A mi kezünknek munkáját tedd állandóvá nekünk, és a mi kezünknek munkáját tedd állandóvá!” (Zsolt 90:17). Az Úr adjon áldást a Kárpátalján élő magyar baptista testvéreink számára, hogy szaporodjanak számban és épüljenek lélekben mi velünk együtt!

Borzási Pál

dését és a gyülekezet növekedését is, amelyhez elengedhetetlen a személyes odaszánás is. Szükség van a régi és az új dolgok együttes jelenlétére a gyülekezetben belül, valamint a tanítványképzésre és a személyes csendességre, áhítatra is, minden tag a Bibliára alapuló helyes jellemére, és megfelelő szívbéli állapotára. Az énekkar és a zenekar, az ifjúság és énekszólók felváltott szolgálataik közben újabb beszámoló és köszöntések hangzottak el.

A jubileumról készült felvételek visszanezhetők a következő linken: <https://www.youtube.com/watch?v=0l-3A3VezeU>

Tóth Christian

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba
Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009
E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.
Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.
A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605